

ת"פ 34876/01/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד קיח'יה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34876-01-18 מדינת ישראל נ' קיח'יה

בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד קיח'יה

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן מייחס לו עבירה של ניסיון להסעת תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12 א (ג) (1 לחוק הכניסה לישראל בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז 1977. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש אך סוכם כי בטרם ישמעו טיעונים לעונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

2. על פי כתב האישום ביום 27.9.17 בשעה 09:45 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב כשלצדו נוסע שואכבה אברהים שהינו תושב זר, הנעדר אישור שהייה בישראל כדין. באותן הנסיבות הנאשם והנוסע הגיעו למעבר קלנדיה והתבקשו להזדהות לצורך בידוק בטחוני. הנוסע הציג עצמו כאחר באמצעות תעודת לידה ע"ש ווסאם חטיב. כאשר הבודקים חשדו בנוסע כמי שמתחזה לאחר, החל הנאשם לטעון שהנוסע הוא אחיינו.

תסקיר שרות מבחן:

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מבחן, אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 30 נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 3-4 מתגורר בכפר עקב ועובד כסדרן של תנובה בסופר בחדרה. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם וכן התייחסות למעורבותו בעבירה. הנאשם קיבל אחריות לביצועה והכיר בתוצאות מעשיו. על פיו רצה לסייע לילד (הנוסע) והוא לא ידע כי המדובר בתושב שטחים. הנאשם תיאר תחושות מבוכה ובושה בעקבות האירוע. להתרשמות שרות המבחן המדובר באדם מתפקד הפועל מתוך עולם ערכים נורמטיבי, והאירוע אינו מאפיין את התנהלותו. בנסיבות אלו ממליץ שרות המבחן על הטלת של"צ בהיקף 180 שעות כעונש חינוכי למען קהילה נזקקת. לצד זאת ממליץ שרות המבחן

עמוד 1

לשקול לבטל את ההרשעה זאת על רקע קבלת האחריות, העדר עבר פלילי וכדי למנוע פגיעה בעתידו של הנאשם וחסירת אפשרויות תעסוקתיות בעתיד.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם. בהתייחס לתסקיר ביקשה המאשימה שלא לאמץ את המלצת שרות המבחן זאת בהעדר הנמקה מתאימה אודות הטעמים העומדים בבסיס המלצתם לביטול ההרשעה. על פיה מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם נע על הציר שבין מאסר למשך 30 יום שירוצה על דרך עבודת השירות ועד מאסר קצר בפועל. בנסיבות אלו ביקשה להטיל על הנאשם חודשיים מאסר על דרך עבודת השירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל.
5. ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר. על פיה בפסיקה קיימת מגמת "הגמשה" בכל הנוגע לעבירה נשוא כתב האישום, ומתחם הענישה יכול בנסיבות אלו לנוע החל משל"צ (ללא הרשעה) ורכיבי ענישה נוספים, כפי שהומלץ.
6. הנאשם בסיום הביע חרטה על המעשה וביקש להקל עמו.

דיון:

7. הכלל במשפט הפלילי קובע כי נאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדין ויישא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במשורה בהתאם לכללים שנקבעו שהתוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)). בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (337), נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאשם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".
8. סבורני, כי על אף המלצה חיובית מטעם שרות המבחן, מקרה זה אינו נמנה על החריגים המצדיקים את ביטול ההרשעה, זאת ממספר טעמים: ראשית, סוג העבירה ונסיבות האירוע עצמו. הערך המוגן בעבירה של הסעה או ניסיון הסעה של תושב זר, הינה שמירה על גבולות המדינה, ועמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. בצד עבירה זו עונש מאסר למשך שנתיים. בענייננו התווספה לכך פעולת הכשלה שעה שהנאשם טען בפני הבודק כי המדובר באחיינו. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים של יושר, סדר ציבורי ושלטון החוק.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמד, כי במעשה יש כדי להצביע על תכנון מוקדם. החומרה שבו באה לידי ביטוי בעיקר בהצטיידות מבעוד מועד בתעודת לידה של אדם אחר ועשיית שימוש בה במטרה להערים על גורמי אכיפת החוק בעבודתם. לכך יש להוסיף, כי הנאשם בשרות המבחן אומנם קיבל אחריות על המעשה, אך מנגד, ציין כי הוא לא ידע כי המדובר בתושב שטחים. מצב דברים זה חותר תחת כנות הודאתו בשים לב לאמור בכתב האישום (סעיף 4 לעובדות).

הטעם הנוסף בדחיית הבקשה נעוץ בתנאי שנקבע בפסיקה, לפיו יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית בשיקומו של נאשם, ואין די בהפניה לנזק עתידי אפשרי. (ראו: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (1.1.13), ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל (13.3.13)). כאמור, אין די בטעמים שהובאו על ידי שרות המבחן כדי לנקוט במקרה זה על דרך החריג. אף בהנמקה בדבר פגיעה בעתידו של הנאשם וחסידת אפשרויות תעסוקתיות בעתיד אין די זאת בהתאם לכללים שהותוו כאמור בפסיקה.

9. בנסיבות אותן ציינתי לעיל, לא אוכל כאמור לקבוע כי זהו אחד מאותם מקרים מיוחדים הראויים להימנות בין היוצאים מן הכלל אשר בהם תימנע ההרשעה.

מתחם העונש ההולם:

10. על הערכים המוגנים אותם הפר הנאשם במעשיו עמדתי לעיל. באשר לענישה הנוהגת הרי שבחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת, כי במקרים דומים, וביחס לעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי, בהם דובר ברף חומרה שאינו גבוה, וללא תמורה נגזרו עונשים שכללו ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר ועד מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

(ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 588-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.14), ת"פ 64060-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13), ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13), ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14), ת"פ 23829-01-13).

גזירת העונש המתאים לנאשם:

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתייחס בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). הנאשם כבן 30 נשוי ואב לשני ילדים קטנים. הנאשם הודה בבית המשפט בעבירה שיוחסה לו, והוא נעדר עבר פלילי. הבאתי בחשבון גם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה (כשנתיים מעת האירוע), וכן את התרשמותו החיובית של שרות המבחן, לכך כי המדובר באדם מתפקד הפועל מתוך עולם ערכים נורמטיבי, ואירוע זה אינו מאפיין את התנהלותו.

12. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה, הכולל צו של"צ בהתאם להמלצה, זאת לצד מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים כפי שיפורט

להלן.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. של"צ בהיקף 180 שעות על פי התוכנית שגיבש שרות המבחן. מובהר לנאשם כי ככל שלא ישתף פעולה עם שרות המבחן ולא יבצע את הצו ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור דינו מחדש.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור במשך שנתיים מהיום על כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 4.12.19.
- ד. פסילה בפועל למשך 3 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 4.12.19.
תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.
- ה. פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ו. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה, זאת למשך 3 שנים. לא תיחתם ההתחייבות יאסר הנאשם למשך 15 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

5129371

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.